

Царь Студъ хваналъ Облачето и въ единъ мигъ го заковалъ въ грамадна ледена скала.

И седи сега Облачето, прѣвърнато въ купчина снѣгъ, заковано въ якъ като стомана и блѣскавъ като елмазъ ледъ, и чака милото дѣвойче, царица Пролѣтъ, която може да разбие леденитѣ вериги и да го освободи.

Прѣв. С.

Лѣтно утро.

Зора се сипна и животъ кипна
Тамъ — по полето.
Птиченце литна и пѣсень викна
Изъ висинето.
Женатъ жетвари — млади и стари
Златна пшеница —
Слънцето пàри... Пладнятъ овчари
Овце въ горица.
Щъркела трака покрай върбака
И жаби дири —
Кривналъ калпака — пѣе юнака
Пѣе и свири —
Брѣмчатъ мухитѣ, брѣмчатъ пчелитѣ
Потока плаче
Дрѣнкатъ коситѣ — лѣгатъ трѣвитѣ
Косятъ косачи.

Д. Ш.

